

Když jste s Kristem byli vzkříšeni, usilujte o to, co pochází shůry, kde je Kristus po Boží pravici. (Kol 3,1)

Jistota 'adresy v nebi' člověka posiluje ...

1

Není přece jen křesťanství únikem ze světa? Není víra ve vzkříšení Krista i ve vzkříšení naše jen iluzí a výrazem nenaplnitelných přání člověka? Tyto otázky nejsou zbytečné. Čím více se člověk považuje za věřícího, tím důležitější je, aby si takové otázky pokládal a hledal na ně odpovědi. Zkusme přemýšlet: Je nejlogičtější a nejdůvěryhodnější být přesvědčen o tom, že všechno to, co člověk dokázal v poznávání světa, v umění a v obětavé lásce směřuje nakonec stejně do nicoty hrobu?

Křesťané považují vzkříšení za průchod smrtí k původci života – Bohu. K Bohu, který naplňuje smysl života. Vzpomínal by dnes někdo na Ježíše z Nazareta, kdyby jeho smrtí vše skončilo? Vždyť křesťané nebyli a nejsou hlupácci, kteří na víře v něho postavili svůj život.

Jistota "adresy v nebi" člověka posiluje v konání dobra. Jistě nemá smysl mluvit lehkomyšlně o nebi jako o místu, kam by automaticky každý musel přijít. Ale vidět konečnou "adresu", na kterou může člověk dospět - u Boha, čili v nebi - to dalo mnoha lidem sílu vzdorovat zlu, konat dobré věci a přežít neuvěřitelná protivenství. Ať už to byli mučedníci v prvních staletích církve nebo četní mučedníci z doby komunistické totality, anebo lidé napříč staletími, kteří se ve svém všednodenním životě nebáli konat dobro a stavět se na odpor proti zvlí zla v nejrůznějších podobách. Že by byla tak silná pouhá iluze?

Zdroj: <http://www.vira.cz/Texty/Tema-tydne/Jistota-adresy-v-nebi-cloveka-posiluje.html>